

^{knack} FOCUS

Els Van Steenberghe is theaterrecensent.

16-09-2024, 09:57

Bijgewerkt op: 16-09-2024, 09:58

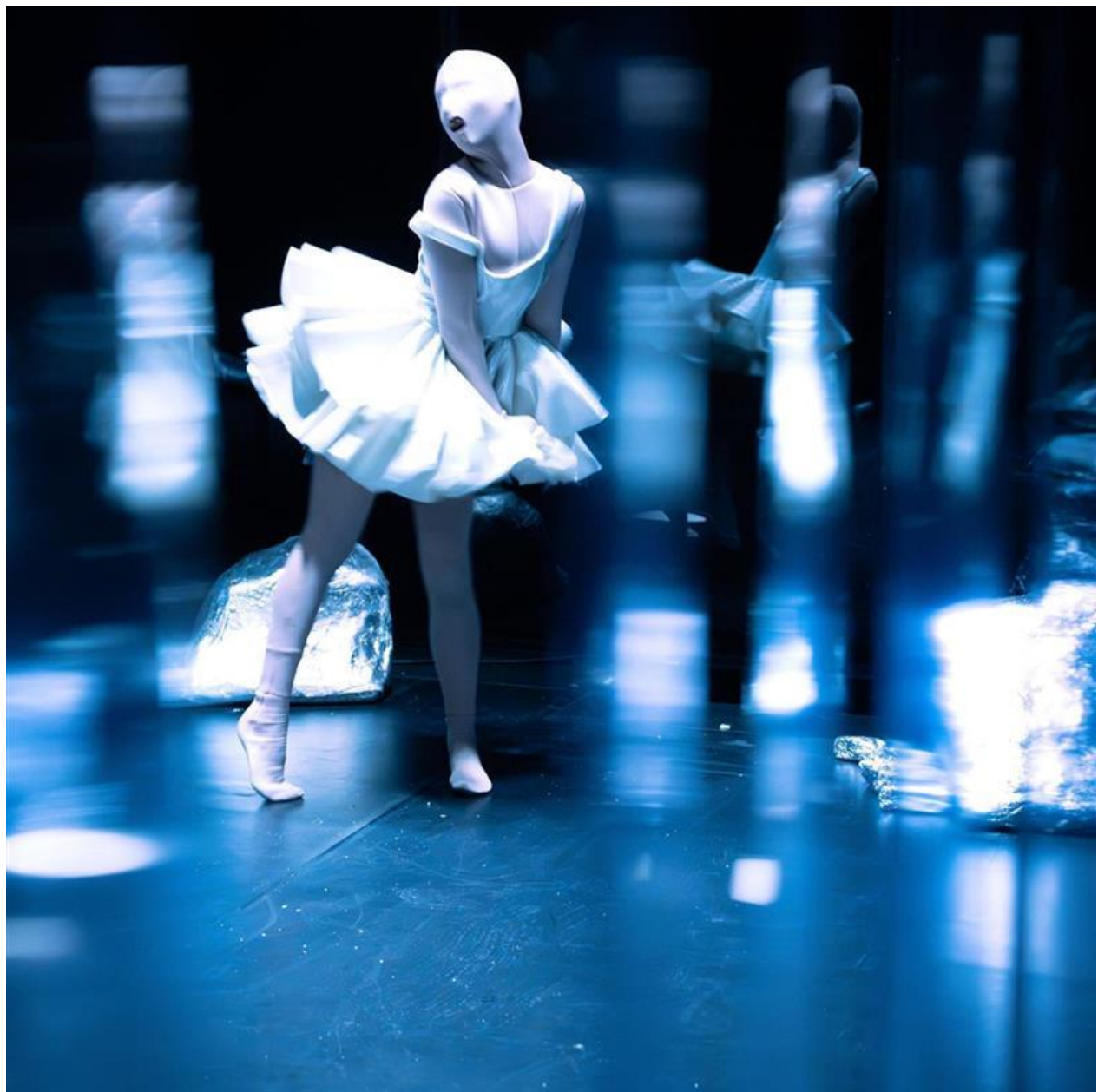
© Eva Michiels

3 / 5 ***

Voorstelling – Scapegoat Regisseur - Ferenc Balcaen Gezelschap – Muziektheater Transparant Cast - Pepijn Vandelanotte, Marie-Christine Verheyen, Ellen Sterckx, Ferre Vuys

Seksende aliens in een vitrine. Dat is – ultrakort – ‘Scapegoat’ van Ferenc Balcaen

Balcaen is een nieuwe naam in de podiumkunstenwereld maar ‘nieuw en jong zijn’ weerhoudt er hem niet van om groots, stout en bezwerend toneel te maken dat zich laat samenvatten als ‘seksende aliens in een vitrine’.

'Maar wat zie ik?!', is de eerste gedachte die door je hoofd flitst wanneer je in het enorme terrarium dat op de scène staat 'iets' ziet. Een geeloranje spot verlicht een soort lichaam. Het kunnen er ook twee zijn. Geleidelijk aan zie je bewegingen die lijken op vrijen. Geleidelijk wordt het ook lichter in het terrarium. Tot het licht echt aanfloept en je binnenkijkt in een zeer eenvoudig ingerichte kamer met niets meer dan wat vast tapijt en enkele witte stenen of kussen.... Er huppelt een wezen rond. Het heeft geen gezicht maar lijkt qua postuur wel op een mens. Het draagt een wit rokje en het danst. Het intrigeert maar het went ook. Balcaen heeft nog ietwat moeite met het ritme van zijn scènes. Soms laat hij een scène iets te lang aanslepen zonder dat er in beweging, intensiteit of sfeer progressie is.

Gelukkig was de begeleidende tekst op de flyer helder maar een voorstelling moet haar betekenis ook voluit prijsgeven zonder begeleidende woorden. Gelukkig komt er sowieso evolutie in het hele gebeuren. Want ineens duikt er nog een tweede wezen op. Er wordt benaderd. Er wordt geslagen. Wordt er gedood? Een derde wezen ontketent een orgie vol tederheid. Tot de dood weer dichterbij sluipt. Denken we. Want het is gissen over wat je ziet. Omdat de wezens niet praten. Ze slaken wél kreten. Kreten die trillen tussen plezier en pijn. Het lijken ontmenselijkte mensen. Of zijn het buitenaardse wezens? Het zijn in ieder geval wezens die zich vrijelijk overgeven aan de lust en de liefde. Waarom? Geen idee. Je bent getuige van een zelfvernietigend liefdesritueel waar je geen volledige toegang toe hebt.

Balcaen baseert zich op Dante Alighieri's zwee Divina Commedia én de sonate die Franz Liszt naar aanleiding van Dantes gedicht componeerde. Dat weten we dankzij de flyer. Doel van Scapegoat? Tonen hoe onherkenbare mensen zich verliezen in een spel van verleiden, afstoten en vastklampen. Alsof de virtuele wereld hier gevangen is in een vitrinescène. Want je weet nooit wie écht achter het digitale masker schuilt. Knap en intrigerend is het schouwspel sowieso. Gelukkig is de tekst op de flyer helder en helpen die woorden de voorstelling te lezen. Maar een voorstelling moet haar betekenis ook voluit prijsgeven zonder begeleidende woorden.

Daarin moet Balcaen nog groeien. Maar als sfeermaker en bedenker van sprakeloos makende scènebeelden pakt Balcaen al zijn punten en doet deze Scapegoat uitkijken naar wat deze theatermaker voorts gaat uitspoken. Wellicht gaat hij dan nog een stap verder dan 'seksende aliens in een vitrine' presenteren.

Scapegoat, Ferenc Balcaen en Muziektheater Transparant speelt in Kunstencentrum BUDA op 19 september 2024. Daarna volgen er alvast voorstellingen in STUK Leuven en KVS Brussel.

